

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122328845
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122328845.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu Mgr. Stanislavy Salajovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v právnej veci žalobcu: TOMA úverová a leasingová, a. s., IČO: 36 664 090, sídlo Májová 1319, 022 01 Čadca, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, a 2/ D. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom 050 01 E. F. XX, o zaplatenie 6.450,- Eur s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, sp. zn. 6Csp/54/2022-118 zo dňa 10. 11. 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %, ktoré sú žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne, v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Rimavská Sobota, pracovisko Revúca (právny nástupca Okresného súdu Revúca) ako súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 2 559,48 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 182,82 Eur od 02.08.2019 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.08.2019 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.09.2019 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.10.2019 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.11.2019 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.12.2019 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.01.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.02.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.03.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.04.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.05.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.06.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.07.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.08.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.09.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.10.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.11.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.12.2020 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.01.2021 do zaplatenia,
zo sumy 60,94 Eur od 21.02.2021 do zaplatenia,

zo sumy 60,94 Eur od 21.03.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.04.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.05.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.06.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.07.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.08.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.09.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.10.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.11.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.12.2021 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.01.2022 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.02.2022 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.03.2022 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.04.2022 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.05.2022 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.06.2022 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.07.2022 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.07.2022 do zaplata, z
zo sumy 60,94 Eur od 21.09.2022 do zaplata, z
a zo sumy 60,94 Eur od 21.10.2022 do zaplata, z, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 20,60 % (výrok III.).

2. Rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie ustanoveniami § 1 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 101 Občianskeho zákonníka § 497, § 369 ods. 1, 2, 3 a § 369d Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 01. 2013. Na základe vykonaného dokazovania s prihliadnutím na skutkové tvrdenia sporových strán mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaní 1/ a 2/ ako spoludlžníci na základe návrhu na uzatvorenie zmluvy o úvere zo 17. 09. 2007 uzatvorili dňa 25. 10. 2007 zmluvu o úvere č. 20463, na základe ktorej bol žalovaným 1/ a 2/ poskytnutý úver vo výške 176.400,- Sk, z ktorého 6.400,- Sk bolo zaúčtované ako poplatok za poskytnutie úveru a zvyšných 170.000,- Sk bolo žalovaným 1/ a 2/ vyplatené prostredníctvom účtu spoločnosti SLOVENSKÝ BYTOVÝ SERVIS, s. r. o. dňa 18. 12. 2007 a po odpočítaní ďalších poplatkov ešte v ten istý deň v sume 153.670,- Sk na účet žalovaného 2/. Žalovaní 1/ a 2/ mali úver splatiť s úrokom 11,13 % ročne v 240 mesačných splátkach vo výške 1.836,- Sk splatných vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc od 20. 01. 2008 do 20. 12. 2027. Úver bol žalovaným 1/ a 2/ poskytnutý na účely dodatočných alebo ďalších stavebných úprav dokončených stavieb a ich údržbu a bol žalovanými 1/ a 2/ použitý na rekonštrukciu kúpeľne, iný účel použitia prostriedkov z úveru zistený nebol. Žalovaní 1/ a 2/ zaplatili splátky úveru v celkovej sume 6.947,08 Eur zodpovedajúcej spolu 114 mesačným splátkam, poslednú z nich zaplatili 28. 03. 2017, odvtedy žalobcovi nezaplatili žiadnu ďalšiu splátku. Žalobca preto listom z 01. 07. 2019 oznámil žalovaným 1/ a 2/ začatie výkonu záložného práva, a zároveň vyzval žalovaných 1/ a 2/ k vráteniu celej sumy nesplateného úveru aj s príslušenstvom, avšak bez toho, aby žalobca vopred žalovaných 1/ a 2/ písomne upovedomil na uplatnenie práva žiadať predčasné splatenie úveru.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ bola platne uzatvorená zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s tým, že zmluva sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch, nespravuje sa však ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa tvrdení žalobcu potvrdených vyjadrením žalovanej 2/ bol predmetný úver žalovaným poskytnutý na účely dodatočných alebo ďalších stavebných úprav dokončených stavieb a na ich údržbu, použitý bol na rekonštrukciu kúpeľne a iný účel použitia prostriedkov z úveru zistený nebol. Na zmluvu nemožno preto aplikovať sankciu bezúročnosti a bezpoplatnosti poskytnutého úveru. Zároveň súd konštatoval, že uzatvorená zmluva obsahuje všetky všeobecné základné zákonné náležitosti zmluvy o úvere, pričom v jej obsahu ako ani v obsahu ostatných zmluvných dokumentov súd nezistil žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by mala alebo mohla mať vplyv na výšku záväzku žalovaných 1/ a 2/, pričom ani sami žalovaní žiadnu takúto neprijateľnú podmienku konkrétne neidentifikovali. Keďže žalobca a žalovaných neupozornil na uplatnenie práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka, k predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo a naďalej trvá povinnosť žalovaných 1/ a 2/ splatiť poskytnutý úver v dohodnutých splátkach 60,94 Eur mesačne. Námietku premlčania vznesenú žalovanými 1/ a 2/ vyhodnotil súd prvej inštancie ako dôvodnú pre všetky splátky splatné skôr ako 3 roky, pred dňom podania žaloby na súde (12. 05. 2022), t. j. pre nezaplatené splátky splatné od 20. 08. 2017 do 20. 04. 2019 spolu 21 splátok v celkovej sume 1.279,74 Eur. V tomto rozsahu z dôvodu úspešne namietaného premlčania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobu vyhodnotil súd prvej inštancie ako dôvodnú iba v časti nepremľčaných mesačných splátok splatných od 20. 05. 2019 do 20. 10. 2022 (pri ktorých splatnosť nastala do rozhodnutia súdu vo veci dňa 10. 11. 2022), t. j. 42 splátok spolu 2.559,48 Eur. V tomto rozsahu žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi 2.559,48 Eur, a to spoločne a nerozdielne ako spoludlžníkov. Zároveň súd žalobu zamietol pre splátky splatné po rozhodnutí súdu vo veci, t. j. od 20. 11. 2022 do 20. 12. 2027 z dôvodu, že ešte nenastala ich splatnosť, keďže predčasná splatnosť úveru nebola žalobcom vyhlásená platne. Žalovaní 1/ a 2/ sa dostali do omeškania s povinnosťou zaplatiť žalobcovi nepremľčané mesačné splátky, počnúc odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, preto ich súd prvej inštancie zaviazal zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania v žalobou uplatnenej výške 5 % ročne a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán sporu.

4. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali žalovaní 1/ a 2/ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým žiadali zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátiť vec na nové konanie z dôvodu, že sa súd nevysporiadal so všetkými ich námietkami, t. j. s námietkou premlčania. Poukázali pritom na rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 7Csp/34/2018 a potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoCsp/16/2020. Zároveň trvali na tom, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver, ktorý je potrebné posudzovať ako bezúročný a bezpoplatkový. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza podľa ich názoru z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd podľa nich nevykonával navrhované dôkazy a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a uviedol, že odvolanie žalovaných je zavádzajúce, nejasné až zmätočné, keď žalovaní uvádzajú v odvolaní všetky odvolacie dôvody (poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR z 05. 11. 2019 sp. zn. IV. ÚS 90/2019) a za zmätočné považoval tiež tvrdenie žalovaných, že sa súd prvej inštancie nezaberal vznesenou námietkou premlčania (bod 7. odôvodnenia rozsudku). Žalobca nesúhlasil ani s tvrdením, že ide o spotrebiteľský úver, ktorý je bezúročný a bez poplatkov a poukázal na to, že súd prvej inštancie sa na základe vykonaného dokazovania vysporiadal v odôvodnení rozsudku i s otázkou, či sa vzťahuje alebo nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov na zmluvu o úvere č. 20463 (bod 6. odôvodnenia rozsudku).

6. V odvolacej replike žalovaní 1/ a 2/ navyiac uviedli, že finančné prostriedky poskytnuté žalobcom boli použité na spotrebu a nie na podnikanie.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

8. Odvolací súd bol v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

9. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovaných podľa jeho obsahu a zistil, že žalovaní sa odvolali proti rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), keď trvali na tom, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver, ktorý je potrebné posudzovať ako bezúročný a bezpoplatkový a tvrdili, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkou premlčania. Žalovaní v odvolaní všeobecne uviedli odvolacie dôvody odvolávajúc sa na § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP, v čom mal však spočívať nesprávny procesný postup súdu, ktorým im malo byť znemožnené, aby uskutočnili im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktoré nimi navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností súd nevykonával,

a že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nijakým spôsobom nešpecifikovali a uvedené nie je možné z obsahu odvolania nijakým spôsobom vyvodiť.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a na základe neho dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne zákonné ustanovenia, čiže vec správne právne posúdil, a teda napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

11. Súd prvej inštancie posúdil zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanými ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorá sa spravuje ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a zároveň sa spravuje podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože ide o zmluvu o úvere. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že na zmluvu o úvere sa v danom prípade nevzťahuje zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože úver bol použitý na bývanie. Žalovaný 1/ vo vyjadrení zo dňa 09. 08. 2022 uviedol, že úver sa týkal kúpy bytu a žalovaná 2/ na pojednávaní dňa 11. 10. 2022 uviedla, že v danej dobe potrebovali prerobiť kúpeľňu, sťahovali sa a peniaze z tohto úveru boli určené určite na to. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal účelom úveru poskytnutého žalovaným, keď v zmluve bolo uvedené, že dlžník je povinný poskytnuté finančné prostriedky použiť len na účel spojený s bývaním. Tento účel potvrdili obaja žalovaní. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy sa zákon nevzťahoval na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Uzatvorená zmluva sa preto neriadi uvedeným zákonom, a nie je možné na ňu aplikovať sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Ak potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danej veci ide o spotrebiteľský vzťah, avšak nevzťahuje sa naň zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, s takýmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a považuje ho za vecne správny.

12. Argumentáciu žalovaných, že sa súd prvej inštancie nezaoberal vznesenou námietkou premlčania, považoval odvolací súd za nedôvodnú. Z rozsudku okresného súdu bod 7. naopak vyplýva, že súd prvej inštancie považoval námietku premlčania vznesenú žalovanými za dôvodnú pre všetky splátky splatné skôr ako tri roky pred podaním žaloby (12. 05. 2022), t. j. pre nezaplatené splátky splatné od 20. 08. 2017 do 20. 04. 2019, spolu 21 splátok v celkovej sume 1.279,74 €. V tomto rozsahu z dôvodu úspešne namietaného premlčania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd prvej inštancie pritom vychádzal z toho, že k predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo, naďalej trvá povinnosť žalovaných splatiť poskytnutý úver v dohodnutých splátkach vo výške 60,94 € mesačne. Ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie o danej veci dňa 10. 11. 2022 boli žalovaní v omeškaní so splátkami splatnými od 20. 05. 2019 do 20. 10. 2022.

13. Z uvedeného teda vyplýva, že námietke žalovaných bolo čiastočne vyhovené, pričom súd prvej inštancie vychádzal z toho, že k predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo a povinnosť žalovaných splatiť poskytnutý úver v splátkach naďalej trvá. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Z toho vyplýva, že premlčacia doba plynie pre každú splátku osobitne. Splatnosť jednotlivých splátok bola v zmluve dojednaná k 20. dňu v mesiaci s tým, že splatnosť prvej splátky nastala najneskôr do 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo ukončené čerpanie úveru.

14. Z dôvodu vecnej správnosti, odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

15. Ako výrok závislý, odvolací súd preskúmal i výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorým súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v rozsahu 20,60 %. Keďže žalobca bol v konaní úspešný iba čiastočne v rozsahu 2.559,48 Eur s prísl., čo zodpovedá 39,70 % z celkovej uplatnenej istiny, prevažne úspešnými tak v konaní boli žalovaní 1/ a 2/ v rozsahu 60,3 % (v zamietajúcej časti). Čistý procesný úspech žalovaných 1/ a 2/ predstavoval 20,60 %. Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu v spore súd prvej inštancie správne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným trovy konania v rozsahu 20,60 %.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1/

a 2/ v rozsahu 100 %, ktoré sú žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalovanému spoločne a nerozdielne (z dôvodu nerozlučného procesného spoločenstva) do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške (§ 262 ods. 2 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).